

ประโยค ป.ธ.๘
แปล ไทยเป็นมคธ
สอบ วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๗

๑. ก็ เพราะพระพุทฺธพจน์ว่า ดูก่อนอนันท์ จริ่งอยู่ สัตว์ทั้งหลาย ผู้มีความเกิดเป็นธรรมดา อาศัยเราเป็นกัลยาณมิตรแล้ว ย่อมพ้นจากความเกิดได้ ดังนี้ เป็นต้น พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเท่านั้น ทรงเป็นกัลยาณมิตรที่สมบูรณ์ด้วยอาการทั้งปวง ฯ เพราะฉะนั้น เมื่อพระพุทฺธองค์นั้นยังเสด็จอยู่ กรรมฐานที่เรียนในสำนักพระผู้มีพระภาคเจ้านั้นเท่านั้น จึงเป็นอันเรียนด้วยดีแล้ว แต่เมื่อพระองค์นั้นเสด็จปรินิพพานแล้ว บรรดาพระมหาสาวก ๘๐ องค์ พระมหาเถระ องค์ใดยังดำรงอยู่ ควรเรียนกรรมฐานในสำนักพระมหาเถระองค์นั้น แม้พระมหาเถระองค์นั้นไม่มี ตนมีความประสงค์จะเรียนกรรมฐานบทใด ก็พึงเรียนในสำนักพระชีณาสพผู้ทำถณ ๔ หรือถณ ๕ ให้บังเกิดด้วยอำนาจกรรมฐานบทนั้นแหละ แล้วเจริญวิปัสสนาซึ่งมีถณเป็นปฏฺฐาน แล้วบรรลุถึงความสิ้นไปแห่งอาสวะ ฯ

ถามว่า ก็ พระชีณาสพ ย่อมประกาศตนว่า อาตมาเป็นพระชีณาสพหรือ ฯ
 ตอบว่า จะต้องพูดอะไรกันเล่า เพราะว่า พระชีณาสพ รู้ว่าใครเป็นคนทำแล้ว ย่อมประกาศ พระอัสสสุตตเถระ รู้ว่ากรรมฐานอันภิกษุรูปนี้เริ่มแล้ว ภิกษุรูปนี้เป็นผู้ทำจริง ดังนี้แล้ว ปล่อยแผ่นหนังในอากาศ นั่งขัดสมาธิ ณ แผ่นหนังนั้น บอกกรรมฐานให้มิใช่หรือ ฯ เพราะฉะนั้น ถ้าท่านผู้บำเพ็ญเพียรได้พระชีณาสพไซ้ร ข้อนั้นเป็นการดี ถ้าไม่ได้ไซ้ร พึงเรียนกรรมฐานในสำนักของท่านผู้สูง ๆ ขึ้นไป บรรดาพระอนาคามี พระสกทาคามี พระโสดาบัน ปุณฺชนผู้ได้ถณ แม้ผู้ทรงพระไตรปิฎก ผู้ทรงสองปิฎก ผู้ทรงหนึ่งปิฎก แม้ว่า ท่านผู้ทรงหนึ่งปิฎกก็ไม่มี ท่านผู้ใดมีแม้พระสูตรนิกาย ๑ พร้อมทั้งอรรถกถาขำนาญ และตัวเธอเองเป็นลัทธิด้วย ก็พึงเรียนกรรมฐานในสำนักภิกษุนั้นเถิด ฯ

๒. บทว่า กายพหุสาธารณโต มีอธิบายความว่า ร่างกายนี้เป็นสาธารณะแก่ สัตว์มากชนิด คืออันดับแรกเป็นที่สาธารณะแก่หมู่หนอน ๘๐ จำพวกก่อน ฯ บรรดา หมู่หนอนเหล่านั้นจำพวกสัตว์ที่อาศัยผิวหนัง ก็กัดกินผิวหนัง จำพวกที่อาศัยหนังก็ กัดกินหนัง จำพวกที่อาศัยเนื้อก็กัดกินเนื้อ จำพวกที่อาศัยเอ็นก็กัดกินเอ็น จำพวกที่ อาศัยอัฐก็กัดกินอัฐ จำพวกที่อาศัยเยื่อในกระดูก ก็กัดกินเยื่อในกระดูก พวกมันเกิด แก่ ตาย ถ่ายอุจจาระและปัสสาวะอยู่ในร่างกายนั้นนั่นเอง ฯ อนึ่ง ร่างกายก็นับว่า เป็นเรือนตลอดด้วย เป็นโรงพยาบาลด้วย เป็นสุสานด้วย เป็นส้วมด้วย เป็นรางปัสสาวะ ด้วย ของพวกหมู่หนอนเหล่านั้น ฯ ร่างกายนี้นั้น ย่อมเข้าถึงความตายแน่แท้ เพราะ ความกำเริบแห่งหมู่หนอนแม่เหล่านั้น ฯ เปรียบเหมือนร่างกายนี้เป็นที่สาธารณะแก่ หมู่หนอน ๘๐ จำพวก ฉันทใด ก็ ย่อมเป็นที่สาธารณะแก่ปัจจัยทั้งหลายแห่งความตาย ทั้งที่เป็นไปภายใน ได้แก่ โรคหลายร้อยชนิด ทั้งที่เป็นภายนอก ได้แก่ สัตว์มีพิษ เช่น งูและแมลงป่อง เป็นต้น ฉันทนั้น ฯ เปรียบเหมือนอาวุธทั้งหลายมีลูกศร หอก หอกซัด และก้อนหิน เป็นต้น อันมาจากทิศทั้งปวง ย่อมตกลงที่เป้า อันเข้างัดไว้ ณ ถนใหญ่ สี่แพร่ง ฉันทใด อุปัทวะทั้งหลายทั้งปวงก็ตกลงมาแม่ที่ร่างกาย ฉันทนั้น ฯ ร่างกายนี้นั้น ย่อมเข้าถึงความตายแน่แท้ เพราะความตกลงแห่งอุปัทวะทั้งหลายแม่เหล่านั้น ฯ เพราะ เหตุนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าจึงตรัสไว้ว่า “ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ภิกษุในพระธรรมวินัยนี้ เมื่อกลางวันผ่านไปแล้ว เมื่อกลางคืนย่างเข้ามา ย่อมพิจารณาเห็นดังนี้ว่า “ปัจจัยแห่ง ความตายของเรามากแล คือ งูพึงกัดเราก็ได้ ฯลฯ ภาวะคือกาลกิริยานั้น พึงเป็น อันตรายแก่เรา ท่านผู้บำเพ็ญเพียรพึงระลึกรถึงความตาย โดยร่างกายเป็นที่สาธารณะ แก่สัตว์และปัจจัยแห่งความตายมากชนิด ดังพรรณนามาฉะนี้ ฯ

ใช้เวลา ๔ ชั่วโมง ๑๕ นาที

